

de for at give børnene nogle bestemte muligheder. Det koster jo ikke lige meget at gå til fodbold, ridning eller dans, og de relevante aktiviteter afhænger måske også meget af børnenes alder. Selv hvis man skulle kunne lade sådanne udgifter indgå ved fastlæggelsen af overførselsindkomster, er det jo ingen garanti for, at pengene så også i virkeligheden kommer til at gå til børnene.

Her er vi ved sagens kerne. Det handler hele tiden om prioriteringer, om familiens prioriteringer og børnenes forskellige ønsker. Desuden kan børn i familier med betydelig højere indkomster også have sociale problemer eller leve under omstændigheder, som ikke er tilfredsstillende.

Dernæst kan man sætte spørgsmålstegn ved, om højere ydelser overhovedet er svaret på de problemer, der er med bekæmpelse af negativ social arv. Hvis f.eks. et barn vokser op med to arbejdsløse forældre på kontanthjælp, så er svaret på bekæmpelse af negativ social arv jo ikke blot at forhøje ydelserne. Det vil skabe langt bedre vilkår for børnene, hvis vi kan få en eller begge forældre i arbejde.

Bekæmpelse af negativ social arv sker via initiativer over for familier med sociale problemer – ikke nødvendigvis økonomiske problemer. Her har regeringen fremlagt en overordnet strategi for indsatsen jævnt udspillet »En god start til alle børn«. Den overordnede målsætning for denne strategi er at bryde den negative sociale arv. Den brydes hverken i dag eller i morgen. Det er et langt, sejt træk.

Strategien kan deles op i tre dele. For det første fokuserer strategien på familiens ret og pligt. Ansvaret har i lang tid fået lov til at flyde væk fra familierne. Nu er signalet, at det skal stoppe. Familier med sociale problemer skal have hjælp og støtte til selv at tage ansvaret, og det gælder om at målrette støtten til de familier, der har størst behov.

For det andet er der fokus på kompetenceudvikling. Uddannelse er det mest afgørende for at bryde den negative sociale arv. For at tage en uddannelse skal grundlaget være i orden. Det gælder både faglig kunnen og sociale kompetencer. Der er et stort potentiale i at starte tidligt, særlig i Danmark, hvor mange børn går i børnehaver. Især for udsatte børn kan indsatsen i børnehaven nemlig gøre en forskel, så de ikke er bagud allerede fra starten af i skolegangen. Blandt de konkrete initiativer for at styrke kompetenceudviklingen kan jeg nævne pædagogi-

ske læreplaner i dagtilbuddet, kommunale børnepolitikker, styrkelse af skolegangen på anbringelsesstederne.

Endelig for det tredje består strategien af at sikre en tidlig indsats. De børn, der i særlig grad bærer den negative sociale arv, er de anbragte børn. For at forbedre indsatsen for at hjælpe dem både via sagsbehandlingen og den pædagogiske indsats blev der i foråret indgået forlig om en anbringelsesreform. Den handler jo bl.a. om inddragelse af familier og netværk, opstramning af sagsbehandling og en styrkelse af de anbragte børns skolegang.

At vi prioriterer kampen mod negativ social arv, har vi også vist ved de seneste satspuljeaftaler. I satspuljeaftalen for 2003 blev der således afsat samlet 260 mio. kr. til initiativer mod negativ social arv og yderligere ca. 240 mio. kr. i aftalen for 2004. Ved den netop indgåede satspuljeaftale for 2005 blev der samlet sat ca. 240 mio. kr. af til at finansiere anbringelsesreformen.

Kl. 14.15

Der kan derfor ikke herske nogen tvivl om, at regeringen betragter bekæmpelse af negativ social arv som et meget vigtigt indsatsområde. Men det er ikke en problemstilling, der kan løses ved bare at hæve forsørgelsesydelse eller ved at indføre en fattigdomsgrænse.

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Socialministeren har redegjort for regeringens holdning til spørgsmålet og for de initiativer, vi har i gang for at modvirke de negative følger af den sociale arv. Jeg skal derfor gøre det forholdsvis kort.

Jeg vil gerne understrege, at langt de fleste børn i Danmark har det godt, og for de få, hvor det ikke er tilfældet, har regeringen taget en række initiativer med henblik på at forbedre deres vilkår.

Da Red Barnet sidste år kom med en rapport, som umiddelbart kunne give det indtryk, at der var mange børn, der voksede op i fattigdom, undersøgte vi de nærmere præmisser, som rapporten byggede på. Resultatet kan så læses i den redegørelse om lavindkomstgruppen, som socialministeren har nævnt.

Af rapporten fremgår det bl.a., at i de OECD-undersøgelser, der er foretaget af andelen af børn i lavindkomstgrupper, ligger vi meget godt. I 2002 var 3,3 pct. af alle børn under 18 år i Danmark i lavindkomstgruppen forstået som den gruppe, der har en indkomst på under 50